

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missæ Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. X. De Hymno Angelico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48307)

Bauldrius p. 3. c. 21. n. 9. & Corfettus c. 13. n. 3. ajunt, quando sine Diacono & Subdiacono Missa cantatur.

II. Dictis *Kyrie*, si tempus & ratio Missæ patiatur (nam exposito Venerabili sedere non convenit, nisi specialis ratio aut consuetudo id exigat) factâ Cruci reverentiâ, breviori viâ descendit ad sedem, accipit à Diacono Birretum, tegit, & manibus super genua modestè expansis sedet.

TITULUS X.

DE HYMNO ANGELICO.

Ritus Communis.

I. **D**icitur hic Hymnus, quotiescunque in Officio (si cum Missa hoc respondeat) dictus est Hymnus Ambrosianus, excipe Missam Feriæ 5. Cœnæ Domini, & Sabbati sancti, ibi enim dicitur, licet in Officio non sit dictus Hymnus Ambrosianus.

II. Dicitur præterea in Missis votivis SS. Angelorum, & B. MARIÆ in Sabbato, omni & Solo (in alijs enim Missis votivis ejusdem extra Sabbatum non dicitur, nisi Templum habeat speciale Privilegium, ut Laurentiana ædes) sive de ea dictum sit Officium (uti aliquoties intra annum contingit) sive non. An verò hæc Missa B. MARIÆ in Sabbato votiva dicenda sit, disputant Rubricistæ, quæ tamen lis est de nomine tantum, facileque decidi potest, si Missæ votivæ propria appellatio attendatur; cum enim hæc propriè ea dicatur, quæ ad arbitrium Sacerdotis, & non ex præscripto Rubricarum dicitur (uti suo loco videbimus) rectè infertur, Missam eam, quæ ex præscripto Rubricæ de B. MARIA in Sabbato dicitur, propriè votivam dici non debere. Neque obstat, quod in Adventu cum Officio non concordet, hoc enim non esse signum Missæ votivæ ex eo patet, quòd etiam Missa de Vigilia infra Octavam occurrente non concordet cum Officio, nec tamen propterea votiva dicatur. Quia tamen facile contingere potest, ut aliquis ob gravem causam in Sabbato, in quo Festum novem Lectionum, aut Feria Major, cui cedit B. MARIA in Sabbato, Missam de B. Virgine legere velit, in tali casu, cum non ex præscripto Ecclesiæ, sed

Instruct. I.

C

pro

proprio Celebrantis arbitrio Missa talis dicatur, rectè votiva dici potest ac debet, atque ideo fortè etiam inter votivas numeratur in Rubricis. Dicitur tamen in hoc etiam casu Hymnus Angelicus, eò quòd Rubricæ absolutè dicant, in Missa de B. MARIA in Sabbato dicendum esse, adeoque hoc privilegium Sabbato perinde, ac nonnunquam certis Ecclesijs concessum videatur. P. Gobat *tr.* 3. n. 722.

III. Dicitur etiam de Sancto, qui eo die obiit, aut qui Titulus est Altaris, licet non sit de his Officium dictum. Arnaud. p. 1. tit. 8. & tit. 9. n. 10.

IV. Dicitur denique in Missa votiva pro re gravi & publica causa (si in tali Missa paramenta violacea non adhibeantur) qualis est, pro qua Clerus cum Episcopo, ubi hic sedem habet, convenire solet, ut si dicatur Missa pro gravi malo publico avertendo, aut magno bono publico impetrando, aut in solemnem gratiarum actionem pro communi beneficio. Gavant. p. 1. tit. 8. litt. B. P. Gobat n. 708. & seq. Et hinc infra tit. 17. n. 5.

V. Dum dicit *Gloria in excelsis*, non elevat oculos, sed manus tantum usque ad humeros, & quando dicit DEO, iterum jungit, & caput inclinat Cruci, quàm inclinationem etiam ad verba: *Adoramus, Gratias agimus, Suscipe deprecationem*, & ad SS. *Nomen I E S U* facit. Cum verò dicit *cum Spiritu*, manu signum Crucis super seipsum format, & dum *Amen* dicit, manus iterum jungit, uti Gavantus & Bauldricus monent, licet de hac junctioe manuum Rubrica nihil dicatur, unde ab aliquibus sine scrupulo omittitur.

Ritus Solemnis.

I. Ubi Celebrans Hymnum Angelicum absolverit, Cruci reverentiam facit, & per breviorè viam ex latere Epistolæ ad paratam Sedem descendit. Quòd si verò Sacramentum in Altari sit clausum, tum omnino prius genuflectit, cum hinc penitus ab Altari discedat, quo in casu genuflexionem facere oportet, uti colligitur ex ipsis Rubricis.

II. Si sub isto Hymno sedet, diligenter attendat, ut ad supradicta verba Cæremoniarius signum dederit, caput aperiat, & versùs Crucem profundè inclinè. Quod tamè

dum facit, caveat, ne oram circularem Birreti ex sudore capitis quandoque sordidam Casulæ imponat, & sic pretiosa Paramenta destruat; sed potius non procul à Casula in aëre teneat.

III. Circa finem Hymni dato signo surgit, Birretum Diacono porrigit, & post Ministros per longiorem viam ad Altare procedens, ante medium in plano convenientem reverentiam facit, atque ad Altare ascendit.

IV. Etsi Tamburinus l. 2. c. 5. §. 6. & Pellizarius à P. Gobat n. 392. citati putent, non esse necessarium, ut Hymnus Angelicus, qui à Choro cantatur, etiam ab ipso Celebrante submissè dicatur; contrarium tamen, & communis praxis, & ratio probat, quia licet Hymnus talis (idem etiam de Symbolo & Prophetijs in Sabbato sancto sentiendum) canatur ab alijs, canitur tamen à non Ordinatis ad hoc munus, atque adeò, quatenus ab his cantatur, non est pars Sacri, sicut Epistola & Evangelium, quæ à Levitis cantantur.

V. Dubitant nonnulli, an licitum sit eo tempore, quo Hymnus iste aut Symbolum cantatur à Choro, parvas Horas aut alias Preces recitare; ad quod quidem dubium Tamburinus l. 2. c. 5. §. 3. n. 2. respondet, id sine peccato veniali fieri non posse; sed tamen id licitum esse, æquè probabiliter Tannerus q. 10. n. 15. apud & cum P. Gobat l. c. docet, cum nulla lex id vetet, & constet passim viros Religiosos ante summptionem Hostiæ vota sua renovare, aut alias similes preces recitare, quod licitè fieri suo tempore ostendam.

TITULUS XI.

DE ORATIONIBVS.

Ritus Communis.

I. **N**E fortè quis in errorem aut dubium incidat, si apud Authores vel in Rubricis collectæ mentionem fieri advertat, noverit idem per Collectam, quod per orationem indicari, hâsque Orationes in Missa dici solitas interdum Collectas vocari, vel quia Sacerdos omnium quasi Preces colligit, vel quia supra collectam plebem fiunt, uti Gavantus ex varijs Authoribus ostendit. p. 1. tit. 9.